

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำตามศรัทธาของพ่อและตกแต่งประดับประดาตนเอง อย่าทำให้เครื่องประดับของลูกเสียหายด้วยการติดเกี่ยวกับผู้อื่น อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก
- คำถาม:** ลูกๆ เป็นนักมายากลที่ฉลาดกว่าพ่อได้อย่างไร?
- คำตอบ:** ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกกำลังตกแต่งตนเองให้เหมือนกับลักษมีและนารายณ์ ขณะที่กำลังนั่งที่นี้ลูกกำลังเปลี่ยนแปลงตนเอง: นี่ก็เป็นเวทย์มนตร์ด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำอัลฟาผู้เดียวลูกก็จะได้รับการประดับตกแต่ง ไม่มีความจำเป็นต้องใช้มือและเท้าของลูก เพราะเป็นเพียงเรื่องของการคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ด้วยการมีโยคะลูกจะกลับมาสะอาดบริสุทธิ์และสวยงาม ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และนั่นคือความมหัศจรรย์เช่นกัน

โอม ชานติ นักมายากลทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่เป็นนักมายากลที่ฉลาดยิ่งกว่าพ่อ สิ่งที่ลูกกำลังทำที่นี้ขณะที่ลูกนั่งที่นี้ ไม่มีเสียงหรือการเคลื่อนไหวใดๆ พ่อคือเจ้าบ่าวกำลังแสดงวิธีการนี้ต่อเจ้าสาว ผู้เป็นที่รักจะบอกสิ่งที่ลูกกำลังทำในขณะที่ลูกนั่งอยู่ที่นี้ ลูกกำลังตกแต่งตนเองให้เหมือนกับลักษมีและนารายณ์ ใครจะเชื่อสิ่งนี้? ลูกทั้งหมดกำลังนั่งที่นี้แต่ลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก พ่อพูดว่า ลูกต้องได้รับการตกแต่งด้วยวิธีนั้น นั่นคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกเพื่อดินแดนแห่งความเป็นอมตะในอนาคต ลูกกำลังทำอะไรขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้? ลูกกำลังทำความเพียรพยายามสำหรับการตกแต่งประดับประดาสวรรค์ ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร? ขณะที่กำลังนั่งที่นี้ ลูกกำลังเปลี่ยนแปลงตนเอง พ่อได้ให้กุญแจเดียวของ “มานมานะบาฟ” แก่ลูก สำหรับเมื่อลูกนั่งที่นี้และเคลื่อนไหวไปมา นอกเหนือจากสิ่งนี้ อย่าได้ฟังหรือพูดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์และทำให้ลูกสูญเสียเวลาของลูก เพียงแค่อยู่อย่างซื่อตรงในการประดับประดาตนเอง มันจะสำคัญอะไรกับลูกว่าบางคนจะทำอะไรหรือไม่? เพียงแค่อยู่อย่างดูดซับในความเพียรพยายามของลูก นี่คือการของความเข้าใจ เมื่อคนใหม่ได้ยินสิ่งนี้เขาจะต้องประหลาดใจอย่างแน่นอน ในบรรดาลูก, บางคนก็กำลังตกแต่งประดับประดาตนเองและบางคนกำลังทำลายเครื่องประดับของตนเอง พวกเขายังคงสูญเสียเวลาในการคิดถึงผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง พ่อกำลังบอกลูกๆ ให้มองดูแต่ตนเองเท่านั้นและดูสิ่งที่ลูกกำลังทำ ท่านได้ให้วิธีที่สั้นมากแก่ลูก มีเพียงคำเดียวเท่านั้น “มานมานะบาฟ!” ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ แต่สติปัญญาของลูกก็ตระหนักได้ว่าทั้งวงจรโลกหมุนไปอย่างไร เวลานี้เรากำลังตกแต่งโลกอีกครั้ง ลูกคือผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกกำลังทำงานมากมาย นี่ไม่ใช่เรื่องของการใช้มือหรือเท้าของลูก นี่เป็นเพียงเรื่องของการคิดของลูก ลูกจะพูดว่า: ในขณะที่นั่งอยู่ที่นี้เรากำลังตกแต่งประดับประดาโลกที่สูงสุดเหนือสิ่งใด มंत्रาของมานมานะบาฟนั้นสูงส่งมาก เป็นไปด้วยโยคะนี้ที่บาปของลูกจะได้รับการเผาไหม้อย่างต่อเนื่อง และในขณะที่กลับมาสะอาดลูกจะกลับมาสวยงามมาก เวลานี้ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และดังนั้นจึงดูสภาพที่ร่างกายได้ไปถึง ลูกๆ ดวงวิญญาณและร่างของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้ นี่คือการมหัศจรรย์! ดังนั้นลูกต้องตกแต่งตนเองในลักษณะนี้และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน พ่อได้ชี้หนทางเดียวกันให้แก่ลูกทั้งหมด: อัลฟาและเบต้า เป็นเพียงเรื่องของอัลฟา ฝ่าเท้าจดจำพ่อและเครื่องประดับของลูกจะเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ลูกเป็นนักมายากลที่ยิ่งใหญ่กว่าพ่อ ได้มีการแสดงวิธีการที่จะได้รับการตกแต่งประดับประดาแก่ลูกแล้ว ด้วยการไม่ตกแต่งประดับประดาตนเอง ลูกก็สร้างความเสียหายให้กับตนเองโดยไม่จำเป็น อย่างน้อยลูกก็เข้าใจสิ่งที่ลูกเคยทำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดูซิว่าลูกกลายเป็นอะไรจากการทำลายเครื่องประดับของตนเองโดยอย่างสิ้นเชิง! เวลานี้ลูกได้รับการตกแต่งประดับประดาด้วยเพียงคำเดียวด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ บาบาสอบถามแก่ลูกๆ อย่างดีมากและทำให้ลูกสดชื่น ลูกกำลังทำอะไรขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้? ในขณะที่ลูกกำลังนั่ง ลูกก็อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง หากความคิดของลูกไปในทิศทางอื่นลูกก็จะไม่ได้รับการตกแต่ง ลูกได้รับการตกแต่งและดังนั้นลูกต้องชี้หนทางแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน พ่อมาเพื่อตกแต่งพวกเราในวิธีนี้ ชีพบาบาเป็นความมหัศจรรย์ของท่านที่ท่านกำลังตกแต่งพวกเราอย่างมากมาย! ในขณะที่เดินเหิน, นั่งและเคลื่อนไหวไปมา เราต้องตกแต่งตนเอง บางคนก็ตกแต่งตนเองแล้วก็ตกแต่งผู้อื่นด้วย บางคนไม่ตกแต่งตนเองแล้วก็ยังฝ่าเท้าทำลายเครื่องประดับของผู้อื่นด้วยเช่นกัน พวกเขาถ่ายทอดสิ่งที่ไร้ประโยชน์และทำให้สภาพของคนอื่นตกลงมา และแล้วผู้นั้นก็ตัดสิทธิ์ตนเองจากการตกแต่งและตัดสิทธิ์ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ดังนั้นจงคิดอย่างรอบคอบเกี่ยวกับวิธีการที่บาบาให้แก่พวกเรา ลูกไม่ได้เรียนรู้วิธีการเหล่านี้ด้วยการศึกษาคัมภีร์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา คัมภีร์นั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อลูกถูกถามว่า: ทำไมลูกไม่เชื่อในคัมภีร์? ให้บอกพวกเขาว่า: เรา

เชื่อในทุกสิ่ง เราเคยทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งวงจรแล้ว เราได้อ่านคัมภีร์ แล้วเหตุใดเราจึงไม่เชื่อในสิ่งเหล่านั้น? มีทั้งกลางวันและกลางคืนดังนั้นเราจึงยอมรับทั้งสองอย่างแน่นอน นี่คือกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ตกแต่งประดับประดาตนเอง อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก มีเวลาน้อยมาก สติปัญญาของลูกจำเป็นต้องกว้างไกลและไม่มีการขีดจำกัดอย่างมาก ขอให้มีความรักอย่างมากในบรรดาลูก ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของลูกเพราะเวลาของลูกมีค่ามาก ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอย ลูกไม่ได้ฟังสิ่งทั้งหมดนี้โดยไม่จำเป็น นี่เป็นเรื่องราวทางศาสนาหรือไม่? พ่อบอกลูกเพียงคำเดียวเท่านั้น บุคคลสำคัญก็ไมควรรจะพูดมากเกินไป พ่อได้ชี้หนทางสู่การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแก่ลูก พวกเขา(ลักษมีและนารายณ์)มีเครื่องประดับที่สวยงามและเหตุนี้เองผู้คนมากมายจึงเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาภาพลักษณ์ของพวกเขาอยู่เรื่อยๆ ยิ่งบุคคลนั้นยิ่งใหญ่เพียงใดก็จะมีการสร้างวัดที่ใหญ่โตและจะมีการสวมใส่เครื่องประดับให้กับเขามากตามนั้น ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยสวมสร้อยเพชรให้กับรูปบูชาของเทพ บาบามีประสบการณ์ในสิ่งนี้ บาบามีได้ทำสร้อยเพชรให้กับลักษมีและนารายณ์ ในความเป็นจริงไม่มีใครที่นี่สามารถทำเครื่องแต่งกายเช่นเดียวกับที่พวกเขามี เวลาที่ลูกกำลังทำสิ่งนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกหรือเวลาของผู้อื่น พ่อกำลังแสดงวิธีที่ง่ายดายมากแก่ลูก จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกขจัดออกไป ไม่สามารถมีเครื่องประดับมากมายถ้าลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกกำลังจะกลายเป็นสิ่งนั้น ลูกต้องนำธรรมชาติที่สูงส่งมาใช้ ไม่จำเป็นต้องพูดอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากผู้คนมีสติปัญญาที่เป็นเช่นหิน ทุกสิ่งจึงต้องมีการอธิบาย นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกได้ทำลายเครื่องประดับของลูกไปอย่างมากด้วยการลิ้มพ่อของลูก พ่อพูดว่า จงเฝ้าแต่ตกแต่งตนเองขณะที่เดินเหินเคลื่อนไหวไปมา อย่างไรก็ตามมายานี้ก็ไม่มีหย่อนเลย ลูกบางคนก็เขียนว่า บาบามีมายาของท่านก่อนนั้นอย่างมาก โอ้! แต่เธอไม่ใช่มายาของพ่อ นี่เป็นเพียงการละเล่น พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากมายา ดังนั้นเธอจะเป็นมายาของพ่อได้อย่างไร? ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของเธออย่างแท้จริง เช่นที่กลางวันและกลางคืนไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆ ดังนั้นเช่นกันกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ก็ไม่สามารถจะมีความแตกต่างแม้แต่หนึ่งวินาที เวลาที่ลูกๆ กำลังตกแต่งตนเองในลักษณะนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก พ่อพูดว่า: หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นผู้ปกครองโลก จงเฝ้าแต่ดวงวงจรของการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ที่นี้ลูกต้องทำทุกสิ่งด้วยสติปัญญา จิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ที่นี้ลูกไม่มีธุรกิจทางโลกภายนอกใดๆ ลูกมาที่นี่เพื่อทำให้ตนเองสดชื่นและตกแต่งตนเอง พ่อสอนสิ่งเดียวกันแก่ทุกคน ลูกมาที่นี่เพื่อหาบาปเป็นการส่วนตัวเพื่อฟังประเด็นใหม่ๆ จากนั้นเมื่อลูกกลับบ้าน สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ยินที่นี้ก็ถูกลิ้มไปแล้ว ทันทีที่ลูกไปจากที่นี้ ลูกก็ทำให้อาการของลูกเบือน ลูกไม่ได้ไตร่ตรองสิ่งใดที่ลูกได้ยิน มีสถานที่สันโดษอยู่มากมายสำหรับลูกที่นี้ ช่างนอกตัวเรือดตัวไรเฝ้าแต่เร่ร่อนไปทั่ว พวกมันฆ่ากันและดื่มเลือด พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า: เวลาที่ของลูกนี้มีค่าที่สุด อย่าได้สูญเสียไป ลูกได้รับวิธีการมากมายที่ลูกสามารถตกแต่งตนเอง พ่อมาเพื่อยกระดับทุกคน พ่อมาเพื่อให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก ดังนั้นในเวลานี้จดจำพ่อ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก ในขณะที่กำลังทำงานของลูกจงเฝ้าแต่จดจำระลึกถึงพ่อ ลูกๆ ดวงวิญญาณมากมายทั้งหลายคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียวซึ่งเป็นพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกเคยได้ยินเรื่องราวทางศาสนามากมายในโลก พ่อพูดว่า เวลาที่ลิ้มสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจดจำพ่อและลูกก็ได้ทำสัญญาด้วยเช่นกัน: ฉันจะเป็นของท่านผู้เดียวเท่านั้น มีผู้เป็นที่รักเดียวของคู่รักมากมาย ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาพูดว่า ฉันจะหลอมรวมเข้ากับธาตุนิรมล เรื่องทั้งหมดนี้ไร้ประโยชน์ ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นตลอดไป นี่คือการที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขาทั้งหมดคือนักแสดงและไม่สามารถจะมีความแตกต่างแม้แต่น้อยในสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: เพียงแค่จดจำอัลฟาเดียวและลูกจะได้รับการตกแต่งประดับดา เวลาที่ลูกกำลังจะกลายเป็นสิ่งนั้น เวลาที่ลูกจำได้ว่าลูกได้ประดับประดาตนเองมาหลายครั้ง บาบามีจะมาทักวงจรและเราจะรับฟังท่านผู้เดียว เรื่องราวเหล่านี้ลึกล้ำมาก บาบามีได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่ดีมาก ฉันต้องอุทิศตนเองต่อพ่อเช่นนั้น คู่รักและผู้เป็นที่รักทั้งหมดก็ไม่ได้เหมือนกัน ที่นี้มีเพียงผู้เป็นที่รักเดียวของดวงวิญญาณทั้งหมด ไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปทางร่างกายที่นี้ อย่างไรก็ตามมีเพียงยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ได้มีการแสดงวิธีการนี้แก่ลูกโดยพ่อ ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหน ไม่ว่าลูกจะรับประทาน, ดื่ม, ท้องท้วมไปทั่วหรือทำงานใดของลูกก็ตาม แต่งงเฝ้าแต่ประดับตกแต่งตนเอง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว ก็เท่านั้นเอง! เพียงจดจำท่านต่อไป ลูกๆ บางคนก็พูดว่า ฉันจดจำบาปได้อย่างต่อเนื่อง 24 ชั่วโมงต่อวัน อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถมีการจดจำระลึกถึงได้ตลอดเวลา มากที่สุดบางทีพวกเขาอาจจะมีการจดจำระลึกถึงสองชั่วโมงถึงสองชั่วโมงครึ่ง เมื่อพวกเขาเขียนว่าพวกเขามีการจดจำระลึกถึงมากกว่านั้น บาบามีก็ไม่เชื่อสิ่งนั้น หากลูกไม่ได้เตือนผู้อื่น บาบามีจะสามารถเข้าใจได้อย่างไรว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงหรือไม่? นี่เป็นสิ่งที่ยากหรือไม่? มีค่าใช้สอยอะไรในสิ่งนี้หรือไม่? ไม่เลย! เพียงแต่จดจำบาปอย่างต่อเนื่องและบาปของลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็ไม่สามารถจะไปยังดินแดนแห่งความสงบหรือดินแดนแห่งความสุข

ได้ พ่อพูดกับลูกๆว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้อง บทบาทของ 84 ชาติเกิดกำลังจะสิ้นสุดลงแล้วในเวลานี้ เวลานี้ลูกต้องละทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าเหล่านั้น ดูซิว่าละครถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร ลูกรู้สิ่งนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่มีใครในโลกเข้าใจสิ่งใดเลย ลูกแต่ละคนสามารถถามตนเองว่าลูกกำลังทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อหรือไม่ หากลูกทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแล้ว ลูกก็จะได้รับการตกแต่งประดับประดาอย่างดีมาก บางคนก็ทำลายเครื่องประดับประดาของตนเองด้วยการบอกสิ่งที่ผิดต่อกันและกันและรับฟังเรื่องราวที่ผิดๆเหล่านั้น พวกเขาก็ทำลายเครื่องประดับของผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกๆควรที่จะใส่ใจอย่างสม่ำเสมอว่าจะได้รับการตกแต่งอย่างไร ไม่ว่าจะมีสิ่งใดอีก นั่นก็เป็นสิ่งที่ดี ลูกเพียงแต่ต้องได้รับจากปานิสองแผ่นสำหรับท้องโดยไม่มีปัญหาใดๆ อันที่จริงแล้วท้องไม่ต้องการมากนัก แม้ว่าลูกจะเป็นชั้นยาสซี ลูกก็ถือราชาโยคี: ไม่ได้สูงมากหรือต่ำมาก ลูกอาจจะรับประทานแต่อย่าได้มีนิสัยมากเกินไป เพียงแต่เตือนกันและกันว่า: เธอกำลังจดจำชีพบาบาหรือไม่? เธอกำลังจดจำมรดกของเธอหรือไม่? เธอกำลังเครื่องประดับของอำนาจในการปกครองโลกหรือไม่? ลองคิดดูว่ารายได้ของลูกจะเป็นเช่นไรด้วยการเพียงแค่นั่งอยู่ที่นี้, เพียงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงที่ลูกจะได้รับความสุขมากมายจากรายได้นี้ ไม่มีความยากลำบากอื่นใด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนก็เฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานอย่างมาก เวลานี้พ่อมาเพื่อตกแต่งลูก ดังนั้นให้ดูแลตนเองอย่างดีมาก อย่าได้ลืมหายาทำให้ลูกลืมหายาแล้วลูกก็สูญเสียเวลาไปอย่างมาก เวลานี้มีค่ามากสำหรับลูก ด้วยการทำความเพียรพยายามเพื่อศึกษาเล่าเรียน ผู้คนก็สามารถเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการ บาบาไม่ได้ให้ความยากลำบากใดเลยแก่ลูก ท่านเพียงแต่พูดว่า จดจำพ่อ ไม่จำเป็นต้องหยิบยกหนังสือใด ฯลฯ บาบาได้หยิบยกหนังสือใดๆขึ้นมาหรือไม่? พ่อพูดว่า พ่อมาและนำลูกมาเลี้ยงดูด้วยประชาธิปไตยบราห์มา นี่ท่านคือพ่อของปวงประชา ดังนั้นจะมีการสร้างสิ่งสร้างทางร่างกายที่ใหญ่โตเช่นนั้นได้อย่างไร? ลูกๆถูกนำมาเลี้ยงดู ลูกได้รับมรดกจากพ่อ พ่อนำลูกมาเลี้ยงดูด้วยบราห์มา เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นแม่และพ่อ ลูกรู้เช่นกันว่านั่นเป็นสิ่งที่ลูกต้องแม่นยำมากสำหรับพ่อที่มา ท่านมาในเวลาที่ลูกต้องและกลับไปในเวลาที่ต้อง โลกต้องเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน เวลานี้พ่อกำลังให้ปัญญาอย่างมากแก่ลูก ลูกต้องทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อ นักเรียนต้องใช้สติปัญญาของพวกเขาเพื่อไตร่ตรองสิ่งที่พวกเขาศึกษา ลูกได้นำชั้นสการ์เหล่านี้ไปกับลูกด้วยเช่นกัน เช่นที่พ่อมิชั้นสการ์เหล่านี้, ดังนั้นลูกๆดวงวิญญาณก็กำลังเติมตนเองด้วยชั้นสการ์เหล่านี้เช่นกัน และแล้วเมื่อลูกมาที่นี่ ลูกจะชำระรอยบทบาทเดิมอีกครั้ง ลูกจะมาที่นี่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ถามหัวใจตนเอง: มันได้ทำความเพียรพยายามที่จะตกแต่งตนเองมากเพียงใด? มันได้สูญเสียเวลาของฉันไปที่ใดหรือไม่? พ่อเตือนลูกว่า: อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในเรื่องที่ไร้ประโยชน์ จดจำศรัทธาของพ่อ อย่าได้ทำตามการกำหนดของมนุษย์ ลูกไม่รู้ว่าคุณอยู่ในโลกเก่า พ่อได้บอกลูกแล้วถึงสิ่งที่ลูกเคยเป็น มีความทุกข์อย่างมากมายในโลกเก่านี้ บทบาทนี้ก็ได้รับตามละคร ตามละครก็มีอุปสรรคมากมายด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: ลูกๆนี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา นี่เป็นละครที่มหัศจรรย์ ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กน้อยนั้นเต็มไปด้วยบทบาทที่ไม่สูญสลายและเขาก็ยังคงเล่นบทบาทนั้นต่อไป อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งทุกสิ่งอื่นและใส่ใจเพียงแค่ว่าจะได้รับการตกแต่งประดับประดาเหมือนกับลักษมีและนารายณ์ได้อย่างไร
2. ถามตนเอง: 1) ฉันตกแต่งประดับประดาตนเองอย่างดีมากด้วยการทำตามศรัทธาและการใช้กฎแห่ง “มานมานะบาฟ” หรือไม่? 2) ฉันกำลังทำลายเครื่องประดับของฉันให้เสียหายด้วยการพูดและฟังสิ่งที่ผิดๆหรือไม่? 3) ฉันมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรักหรือไม่? ฉันสูญเสียเวลาอันมีค่าของฉันไปที่ใดหรือไม่? 4) ฉันได้นำธรรมชาติที่สูงส่งมาใช้หรือไม่?

พร: ขอให้ลูกได้รับความสำเร็จที่หัวใจของลูกเลือกในงานของการเปลี่ยนแปลงโลกผ่านการเปลี่ยนแปลงตนเองและกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ

ลูกแต่ละคนต้องขบแหว่งในงานรับใช้เพื่อนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงโลกผ่านการเปลี่ยนแปลงตัวลูกเอง ลูกแต่ละคนมีความจริงจังและความกระตือรือร้นในจิตใจของลูกว่าโลกนี้จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง และลูกก็มีศรัทธาว่าต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน ที่ใดมีความกล้าหาญ ที่นั่นมีความจริงจังและความกระตือรือร้น เป็นเพียงการมีการเปลี่ยนแปลงตนเองเท่านั้นที่ลูกสามารถบรรลุความสำเร็จที่หัวใจของลูก

เลือกในงานของการเปลี่ยนแปลงของโลก อย่างไรก็ตามความสำเร็จนี้สามารถเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อทั้งสามสิ่ง
นั้นคือ ทักษะคิด, กระแสจิต และคำพูดนั้นมีพลังในเวลาเดียวกัน

คติพจน์: เมื่อคำพูดของคุณมีความรักและมีระเบียบวินัย พลังของคำพูดนั้นก็จะได้รับการสะสม

*** โอม ชานติ ***